

Вічний Бог і благий

Л. Усік

1. Віч - ний Бог і бла - гий, не - о - сяж - ний і свя -
2. Ра - ди нас Ти від - дав най-до - ро - жче, що Ти

Віч-ний Бог і бла - гий, не - о - ся-жний і свя-
Ра - ди нас Ти від - дав най-до-ро-ж-че, що Ти

тий! Ти — Є - ди - ний сві - ту Цар, над жит - тям мо - їм є Во - ло -
мав. І тяж - кі грі - хи ду - ші на - зав - жди за - бу - ті геть у -

тий,
мав.

дар. Ти зав - жди ро - зу - мі - єш нас, Нас-тав - ля - єш як ді -
сі. Ми-лість Бо - жа спа - са - є нас, дух зміц - ня - є в боро -

тей весь час, хто бо - їть - ся Те-бе, то ба - жан-ня сер-дець Ти з лю -
тьбі не раз. Хто на Бо - жий вів-тар сво - є се - рце кла - де, то - го

15 16 17 18

бо - в'ю ви - ко - ну - єш, як О - тець. В сер-ці піс - ня хва-ли не сти-
 Бог до о - селъ віч-них до - ве - де.

19 20 21

ха на мить, лиш То - бі, лиш То - бі, лиш То - бі, лиш То - бі, в сер-ці
 лиш То - бі

22 23 24 25 26

пісня хва-ли не сти-ха на мить лиш То - бі, лиш То-бі, лиш То - бі, лиш То-бі, Гос-подь!